

# Luis Serra y Guardia

Ricoma, 79 y 81

Banquero

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

## Dies d'engúnia

Fa uns quants dies que l'actuari Comas desplega com mai les seves energies; i el secret està en que es troba en nostra vila un digne senyor jutge de primera instància, en funcions d'especial, per a la prossecució de cert expedient contra el secretari senyor Puig.

No ens explicavem el perquè de certes corredisses, la frisança cercant al seu amic de l'ànima, en Josep Tardà, les entrevistes a casa seva, en el seu despatx del carrer de l'Aurora, amb en Barangé i en Pere Roig, amb en Castellet i l'infeliç Salamero; emperò aviat vàrem enterar-nos que els esmentats subjectes havien estat cridats a declarar davant del respectable senyor jutge instructor, i, naturalment, ningú més versat en declaracions que l'actuari senyor Comas i Gruart i ningú tampoc més interessat en teixir acusacions que podrien convertir-se en monedes amb què nodrir la seva caixa de cabals.

En Comas i Gruart fa política perquè la força que dona el càrrec, sobre tot a un tipu com ell, que prompte sab fer-se amo de tot i de tothom, li serveix de patent per a produir-se amb aquella impunitat de la qual havem protestat i protestarem sempre, però que, per desgràcia, encare té esporuguits a bon nombre de vallesans.

Per a que es vegi que no el temem, amb tot i els costats que l'emparen, — oh, quins punxals! — tenim el civisme de denunciar, per a que s'enteri qui convingui, que el dissabte, dia 14 del present mes, l'actuari senyor Comas i Gruart no esperà la visita d'en Tardà, com de costum, sino que va córrer a casa seva, com si tingués por d'alguna cosa, i és que aquell dia havia estat cridat, l'esmentat polític, pel senyor jutge especial per a declarar el següent dilluns.

I que amb el mateix escàndol que quan va iniciar l'instrucció de l'expedient un senyor jutge de Sabadell, ha pogut presenciar-se que aquells que ja se sab que declaren en contra del senyor Puig, eren els mateixos que hores abans conferenciaven amb el conegut polític i aprofitat secretari judicial en Joan Comas i Gruart.

Si la nostra conducta honrada i valenta fos imitada per quants *sotto voce* protesten de l'actuació de l'esmentat secretari judicial, pot ésser molt bé que acabés una tal anormalitat i fins no fora estrany que es reprissés el cas de Berga, de trista recordança per a l'actuari senyor Comas i Gruart.

A nosaltres no ens ha fet, no ens fa, ni ens farà mai per el senyor Comas i Gruart, secretari d'aquest Jutjat, i únicament preguem per a que s'ens presenti ocasió amb què demostrar-li.

22

## Les eleccions a Cal Baté

L'incident succeït fa pocs dies en la sala d'espectacles de *Cal Baté*, amb motiu de desplegar, un estol de joves entusiastes, la bandera catalana des d'una llotja, motivà que les eleccions celebrades el passat diumenge fossin accidentades com mai ho havien sigut en aquella casa, on només sempre es votava la voluntat de l'amo.

En senyal de protesta, decidiren, indignats, aquests joves, presentar candidatura enfront a la de la Casa.

Això motivà que en l'acte de la votació hi haguessin crits i escàndol, arribant tant amunt el xivarri promogut, que varen entendre necessària la intervenció del valent de la Casa, qui repartí a tort i a dret, trompades i cops de puny, prodigant-ho com pa beneït.

Aquests procediments, que per contraproductes i salvatges són reprovats per tothom, produïren la justa indignació de les persones allí congregades.

A nosaltres, que com a cronistes ens limitem només a ressenyar els fets, no ens toca altra cosa a dir més que el cas primitiu que motivà els escàndols, pot molt bé discutir-se si podia exterioritzar-se dintre una societat quins capdevaners han promès enganyosament amor a Catalunya per a satisfer baixes passions polítiques, o bé si aquests entusiasmes, fills de les circumstàncies del moment, no seria millor esclatar-los al mig del carrer i a plé sol, per a així pulsar la voluntat del poble, que amb tantes coses com s'han fet i dit en aquests dies encare no sabem pel cert si es mira a les demés regions com a germanes o bé si vol Catalunya sola disfrutar egoïstament de les innombrables aventatges que reportaria l'autonomia a Espanya.

Per a acabar, direm que el conflicte de Cal Baté donarà joc i portarà cúa; puix ens consta positivament que com a resultat de tot el succeït, hi han hagut roçaments, per a no dir ruptura de relacions, entre en Barangé i un significat polític regionalista d'aquesta vila que ostenta càrrec d'elecció popular.

Acoblem-nos, tots els que verament estimem a Catalunya i a Espanya i hem treballat per al seu ressorgiment i grandesa; i quan ho estiguem, no caldrà altra tasca que la d'anar col·locant *invis* a tots els mals catalans que han fet servir a nostra Catalunya d'escambell de les seves ambicions i xorques concupiscències, perjudicant i retrassant nostres anhels, que considerem que són i deuen ésser els d'Espanya tota.

UN EX PAGÉS DEL FIGARÓ

## Solemnes funerales

El viernes, dia 20, se celebraron en esta iglesia parroquial solemnes funerales en sufragio del alma de la que fué en vida virtuosa se-

ñora doña Avelina Serratacó del Barrio, esposa de nuestro amigo don Francisco Torras Villá.

Ofició el capellán castrense, mosén Planas, interpretándose por notables cantores de la capital y la capilla de música que dirige don Manuel Glanadell, la inspirada Misa de Requiem del maestro Perossi.

Granollers entero quiso rendir el postrer tributo a la memoria de la finada, y a la vez testimoniar a las familias Torras y Serratacó, congregadas en tan solemne acto, los sentimientos de un muy sincero dolor; por ello resultaría poco menos que imposible el citar nombres sin incurrir en lamentables omisiones. Fuera más fácil tarea señalar los no asistentes; tal fué la grandiosidad del acto.

Y no fué sólo nuestra villa; de la capital y pueblos de los distritos de Vich y Granollers llegaron comisiones y representaciones para acompañar a nuestro querido amigo, el diputado provincial, don Francisco Torras, en tan justificado dolor.

Que la memoria no nos sea infiel y, en todo caso, que se nos justifiquen las posibles omisiones que de antemano lamentamos.

De Barcelona, vimos al excelentísimo señor Marqués de Olérdola, ex diputados a Cortes don Joaquín Sagnier y don Luis Vallvé de Gallart, diputado provincial don Juan Ragué, que ostentaba la representación del presidente de la Diputación señor Vallés y Pujals, y señores Llauger, Pascual, Cirera, Umberto, Orero, Flaquer, Plaixart, Daví, Pol, doctor Surifach y reverendo Javier Padrós; de Badalona, don Miguel Barriga, con nutrida comisión; de Bigas, alcalde don José Camp y juez municipal don J. Bachs Margarit; de Canovellas, alcalde don Jaime Gispert, juez municipal y comisión de concejales; de Cánoves y Samalús, juez municipal y don José Crous; de Caldas de Montbuy, señores Ragasol y Xalabardé; de Cardedeu, alcalde, secretario, juez municipal y señor Clavell, con una comisión de amigos de la vecina villa; y el alcalde de Fogás de Monclús.

De La Ametlla, señores Bassa, Costa y Riera; de La Roca, alcalde don Agustín Agustí, secretario del Ayuntamiento y comisión de concejales; cura párroco de Vilanova de La Roca; de La Garriga, alcalde, juez suplente señor Mallol, y doctor Planas, entre otros muchos amigos; alcalde de Llisá de Munt; de Llinás, alcalde, juez municipal y una nutrida comisión; de San Feliu de Codinas, alcalde, secretario don José Viadé y una comisión de concejales; de San Antonio de Vilamajor, alcalde y juez municipal; de San Pedro de Vilamajor, alcalde, juez municipal y una comisión; de Mollet, reverendo cura párroco y los señores Ros, Ribas, Alemany, Prat y otros; de Montmeló, alcalde, concejal señor Guitet y reverendo cura párroco; de Montornés, juez municipal y una comisión; de Santa Eulalia de Ronsana, señores J. Dantí y Tomás Oliveras; de Parets, señores Molins, Serrajordi, Guasch, Casals y otros; de Tagamanent, juez municipal.